

Feltámadás

2011 április 27. Flag

Szöveg méret

90
Mentés

-
-
-

- 0

Értékelés kiválasztása Még nincs értékelve

Mérték

Azt mondják, hogy akik megjárták a másvilágot, és egy pillanatra megpillantották a kimondhatatlant, más mércével mérik az életüket. Egy klinikai halálból „visszatért” férfi például azt mesélte, hogy amióta újra a földi életet éli, egyáltalán nem aggodalmaskodik.

Régebben különféle szenvedélyek rabságában és a munka megszállottjaként ?rölte magát – ma a mez?ket járja, virágot keres, bámulja a kék eget és gyermeki rácsodálkozással hallgatja a tücsökzenét.

Ez a valódi emberi énünk. És milyen könnyen elfeledkezünk arról, hogy mez?ket járni, felh?ket nézegetni nem valamiféle szabadid?s tevékenység, hanem lelki szükségszer?ség. Mert aki harmóniába olvad a természettel, az megérti és szereti Istent. Annak nem bizonyság vagy hit dolga, hanem magától értet?d?, hogy maga is a teremtés része. A titkok mélyére hatolva végül megtalálja önmagát, elindul a saját útján, és bevégzi, amire eleve elrendeltetett. Az ilyen embernek még a klinikai halált sem kell megjárnia, hogy der?sen tekintsen élete folyására.

Az emberi szenvedés mértékének megállapítása önkényes eljárás. Ha munkanélküliek vagyunk Magyarországon, a heti tíz dollárból teng?d?, ivóvízért ötven kilométert gyalogló afrikaihoz képest mégis gazdagnak mondhatjuk magunkat, hiszen legalább van ruhánk és tet? a fejünk felett. A hollywoodi producer gazdagságáról azonban nem is álmodhatunk. Az emberi jogizmus önmagában már e tény rögzítésén elbukik: emberi méltóságot kiegyenlíteni képtelenség, ködös utópia pusztán, hogy a szegénység, a nyomor, a b?n, a számkivetettség korszer? gondolkodással vagy intézményi reformmal végleg felszámolható. A modern Európa legnagyobb tévedése éppen ez az élett?l elrugaszkodott szemlélet: elméletileg átölelik a társadalmat, de a hús-vér valóságtól visszah?kölnek. A szabad gondolkodás apostola, Jean-Jacques Rousseau is ebbe a csapdába esett, ahogyan egy kortárs márki szellemesen megjegyezte róla, minél inkább szereti az emberiséget, annál kevésbé szeretik ?t az emberek.

A húsvéti önvizsgálatot kezdjük azzal, hogy feltesszük magunknak a kérdést: a magam életét élem? Jó így nekem, vagy változtatnom kellene? És ha igen, milyen úton indulok tovább? Mihez értek, mit szeretek csinálni? Milyen káros szenvedélyeim vannak? Ellen?rzöm, felügyelem-e a saját életemet, vagy más uralkodik felettem? Mindenesetre nincsenek reménytelen helyzetek, ezt feltétlenül tudnunk kell. De az is igaz, hogy helyettünk senki nem oldja meg a bajainkat.

Ideje cselekvésre váltanunk az üres moralizálást és a szócséplést. Országos és magánnyomorúságaink java a szóinflációból származik: e hajlamunkat feltétlenül le kell gy?rnünk. Hagyjuk magunk mögött az irigységet, a mások állandó kukkolását, a kisebbrend?ségi érzésnek e jellegzetesen magyar fogyatékosságát is. Végezetül ne áltassuk és ne hitegessük magunkat, ne engedjünk teret az álmok szabad folyásának – helyette bástyázzuk körül magunkat a valóság elemeivel. Mert ne feledjük: „Tévedni emberi, a tévedéshez ragaszkodni viszont esztelen dolog…” Mintha Lucius Annaeus Seneca, a római bölcs személyesen ismerte volna a 21. század eleji magyarokat.

Nem udvarolni a nemzeti fogyatékosságoknak, de kezet nyújtani a másik magyarnak, építeni magunkat, és miután önismeretet szereztünk, a hazánkat is – így kellene élnünk. És a b?nt, a mocsarat, a lelki förtelmet eltaszítva követni a jót, kutatni a szépet, örülni a nemesnek, emberben, tárgyban, tudományban, mesterségben, csillagban, mez?ben és holdfényben… Néha felidézni, hogy mások jobban szenvednek nálunk, ?szintén meghallgatni a

szenved?t, legy?rni a saját démonainkat – ugye, hogy nem is könny??

A feltámadás roppant demokratikus intézmény: mindenki számára elérhet?.
Szentesi Zöldi László, magyarhirlap.hu

Ajánló